

[Bernhard Baunsgaard]

logisk og rimeligt at bruge kommunens trækprocent.

Så siger hr. Anders Andersen til mig – som om jeg ikke havde forstået det – at dette er en likviditetsforbedring. Ja, den opnås gennem skatterabatten, og den kommer især dem til gode, der har investeret meget; det er derfor, vi går ind for den. Hvad skulle vi ellers gå ind for den for?

Men tilbage står, at dette ikke er et særlig præcist rammende middel til at hjælpe landbruget, og det må man også erkende. Man skal huske på, at dette først og fremmest er en fremskyndelse af skatterabatten, og derfor er det urimeligt til sin tid at indregne den med 600 mill. kr. som en støtteforanstaltning. Det er kun en fremskyndelse.

Glistrup (FP):

Ministeren besvarede ikke mit spørgsmål om, hvorvidt regeringens udtalelser stadig står til troende med hensyn til, at dette ikke skulle få nogen særlig betydning for socialindkomsten, eller om den omstændighed, at 15.000 kr.s fradraget nu falder væk ved gennemførelsen af forslaget, bevirker, at det svar, der er givet på spørgsmål 16, overhovedet ikke kommer til at passe. Jeg skal bestemt ikke bebrejde ministeren det, hvis han ikke umiddelbart kan overskue dette, men jeg gentager spørgsmålet, for at ministeren kan være forberedt på at besvare det under den udvalgsbehandling, som hr. Anders Andersen har bedt om, og som forhåbentlig bliver ganske kortvarig, hvorfor der er brug for meget hurtigt at få et svar på, hvordan det forholder sig i relation til socialindkomsten.

Derimod kom ministeren med et svar på, hvorfor man fra regeringens side havde svigtet sit eget valgoplæg ved at skære ned fra de ca. 45 pct. negativ indkomstskat til ca. 40 pct., men den undskyldning, der blev givet, er åbenbart uholdbar. Der henvises til, at det var mere væsentligt at få 15.000 kr.s fradraget ud af lovgivningen efter landbrugets prioritering, men i regeringens eget oprindelige lovforslag stod både 15.000 kr.s begrænsningen og 40 pct.s reglen, og derfor er det altså for lyst til, at ministeren kan slippe uden om, at socialdemokratiet også her fraviger sit ganske klare løfte i sit valgprogram ved at foreslå de 40 pct.

På samme måde kommer man – og det var navnlig landbrugsministeren – med en lang række opregninger af det, man mener at have gjort godt for landbruget, noget, som vi til ulidelighed har hørt udbasuneret over alle medier gang efter gang. At man derimod nu fra skatteministerens side ved ændringsforslag til lovforslag nr. L 12 påfører landbruget en særskat, der i første omgang, i 1982, efter ministerens egne oplysninger skal koste landbruget 100 mill. kr., og som i de følgende år efter forslaget kommer til at koste landbruget mere, bliver ganske dysset hen; det tager man overhovedet ikke med ind i den offentlige debat. Hvorfor denne forregnede måde at gennemgå tingene på?

Med hensyn til hr. Bernhard Baunsgaards svar på, hvilken kommunes skatteprocent man skal anvende, hvis ændringsforslag nr. 18 bliver vedtaget, hvad det forhåbentlig ikke gør, så er vi stadig ikke kommet ind til kernen. Hr. Bernhard Baunsgaard henviste til, at der står »den pågældende skattekommune« i lovteksten, men det er et helt andet sted i lovteksten, det står, hvor man nærmest må slutte modsætningsvis, at det er den kommune, hvori landbrugsejendomme er beliggende.

Endelig nogle bemærkninger om det, hr. Stavad er så glad for, nemlig at modregningen ikke kan gennemføres, hvis man har en aftaleordning. Nu vil der for det første være masser af tilfælde, hvor man ikke har en aftaleordning. For det andet vil der være masser af tilfælde, hvor en aftaleordning er misligholdt og man derfor ikke kan hindre, at der iværksættes modregning. For det tredje er de fleste aftaleordninger så kortvarige, at de skal tages op til ny forhandling efter 3 måneder, 6 måneder, 9 måneder, 14 måneder, eller hvor meget det nu er, og det ville være ganske tilfældigt, hvem der på det tidspunkt, da den negative indkomstskat skal udbetales her i sommeren 1982 og i sommeren 1983, har en ikraftværende aftaleordning, og hvem der ikke har det; derfor ligger der ikke noget som helst bolværk i det med aftaleordningen. Den smule indhold, der er, fører til, at den ordning, ministeren har bygget op, yderligere bliver belastet af vilkårligheder, tilfældigheder, forskelsbehandlinger og diskrimineringer skatteyderne imellem. Det eneste rigtige var selvfølgelig at gøre det, som hr. Hagen Hagensen så klart argumenterede for, nemlig vedtage det stillede æn-